

Az RMDSZ politikai vaktsága

1. A Romániai Magyar Demokrata Szövetség, kiesvén a Demokrata Liberális Párt és a Szociáldemokrata Párt által létrehozott nagykoalícióból, felfedezni látszik a spanyolviaszt. Azt állítja tudniillik, hogy a két – jobb- és baloldali – nagy párt **etnikai okokból** hagyja ki őket az újan alakuló kormányból.

Sajnálatos és nevetséges, hogy **Markó Bélának** és elvtársainak közel húsz évre volt szükségük annak felismerésére, amit minden világosan látó, erdélyi magyar ember mindig is tudott, és pedig hogy: a román versenypártoknak – akárcsak a szlovákoknak – pártállástól függetlenül, többé vagy kevésbé a legfőbb közös jellemzője **a magyarellenesség**. Több mint tíz évnyi kormánybeli vagy kormányoldali politizálás közben ezt nem látni, nem észrevenni: csapnivaló politikai helyzetfelismerésre, – mondhatni – vétkes **politikai vaktságra** vall.

Ennek összefüggésében nézve, igencsak sajnálatos és több, mint bűn, súlyos hiba volt, hogy az RMDSZ tizenkét évvel ezelőtti kormányra kerülése óta a román politikai nacionalizmus – kisebbségi! – szekértolójaként segítette elhitetni a nemzetközi közvéleménnyel, az Európa Tanáccsal, a NATO-val és az Európai Unióval, hogy Romániában jó úton halad a kisebbségi ügyek megoldása, sőt – úgymond – „modell-értékű a román kisebbségpolitika”.

Ma már, a mostani fejlemények fényében még az RMDSZ előtt is világos lehet, hogy a román jobb- és baloldal – miként a szlovák politikum is – arra az álláspontra helyezkedik, hogy: „a mór megtette a kötelességét – a mór mehet”.

Szerényen megjegyezzük, hogy józanabb hangok ezt a kifejeletet már régóta megjósolták.

2. Másfelől viszont – paradoxális módon – nem valószínű az, hogy a történetek után a román politikum a heves magyarellenesség hibájába esnék. A román politika ennél bölcsebb és okosabb. Valószínűleg igazat mond **Mircea Geoană** pártelnök, amikor ismételtelen kijelenti, hogy: – az eurokonformitás minimumát betartva – „ezentúl is tartják magukat a társadalmi befogadás elvéhez, és elítélik az etnikai diszkriminációt”.

Markó Bélának szorult helyzetükben mindenáron **etnikai síkra** akarják terelni politikai kudarcukat, ezáltal próbálván elhibázott politikájukat magyar szavazók előtt (am. 40%!) igazolni. Pedig valójában csak arról van szó, amit Geoană úr ilyenképpen fejt ki: „az RMDSZ-szel kapcsolatos döntésüket nem szabad a magyar kisebbség elleni gesztusként vagy attitűdként értelmezni, hanem arról van szó, hogy a parlamentben szinte **70 százalékot** (!) kitevő pártok mellett **nincs szükség egy harmadikra is a kormányban**” (kiemelések tőlem – TL). Ergo: „**a mór mehet**”, már nincs szükség reá.

Mindezeket figyelembe véve, elhibázott és szármalmas, ahogyan az egész román pártspektrumot – a baltól a jobboldalig – végig járt RMDSZ-es korifeusok most nacionalizmust „vizionálnak”.

Kelemen Hunor ügyvezető elnök arról sápitózik, hogy: Romániához képest „a Szlovákiában történetek csak gyenge viccnek (sic!) fognak tűnni”; továbbá azt fájlalja, hogy elesnek a közpénzekről.

Markó Béla pártelnök, teljesen elveszítve a józan politikai ítélőképességét, azon háborog, hogy: „Mircea Geoană RMDSZ-t kirekesztő nyilatkozataival **sérti a romániai magyarságot**”; és rossz politikus módjára, maga is megsértődik, kijelentvén, hogy: „az a lelkesedés, amivel a PSD elnöke folyamatosan elutasít bennünket, **engem személy szerint sért**, de kollégáimat is sérti” (kiemelések tőlem – TL).

Pártunk vezetője végzetesen összetéveszti az Általa vezetett RMDSZ-pártot a nemes magyar közösséggel, és – XIV. Lajos módjára – a Pártot és a Magyarságot is sértett önmagával azonosítja. Az RMDSZ alias Markó Béla alias „A Mór” – mehet.

De érdekes módon a szelídségéről ismert **Asztalos Ferenc** honatya még főnöke sértődésén is túltesz, amikor azt jósolja, hogy: „Egy ilyenfajta politikai magatartás akarva-akaratlanul **kiválthat egyfajta radikalizálódást az erdélyi magyarság körében**” (kiemelés tőlem – TL). Ne aggódjon Asztalos úr: székely Testvérei már régóta „radikális” módon síkra szállnak a területi autonómiáért – ha nem vette volna még észre...

Borbély László, a neptuni főtárgyaló viszont végképp elveti a sulykot, amikor – szlovákiai típusú – „**etnikumközi konfliktusokat**” (sic!) vizionál. A marosvásárhelyi politikust 1990 „fekete márciusával” kell megnyugtatnunk: Romániának nem föltétlenül kell a szomszédba mennie egy kis „etnikai konfliktusért”...

Amúgy pedig békés jogküzdelmet folytató erdélyi magyarságunk nevében kell visszautasítanunk azt az inszinuációt, hogy a magyar etnikum „radikalizálódni” fog, és részese kívánna lenni bármiféle etnikai konfliktusnak.

Az erdélyi magyarság józan és bölcs, és tudja, mit akar.

Strasbourg, 2008. december 15.

Tőkés László
EP-képviselő
az EMNT elnöke

1989. december 15-én, pénteken reggel **Temesváron** ezen a napon vette kezdetét az a megmozdulás, mely a református hívek és a hozzájuk csatlakozó románok és más etnikumok és vallások ellenállása folytán elvezetett a hírhedt **Ceaușescu-diktatúra** bukásához.